

Ockerpriser på röntgen

Jag har som internist och pensionerad f d överläkare en liten privattmottagning i en Stockholmsförort. Nyligen fick jag för en enkel lungröntgen en räkning på 500 kr, där jag i fyra veckor måste tjata mig till ett diagnosförslag och en jämförelse med tidigare tagna bilder, trots att all erforderlig information hade givits på remissen. En AT-läkare hade fått underkänt på min tid. En slumpvis uppringd annan röntgenavdelning tog 325 kr för samma undersökning.

Vid den fortsatta utredningen behövdes en ultraljudsundersökning av njurarna. För detta debiterade man 1 500 kr. Det andra stället tog endast hälften.

Vad orsakar denna prisskillnad? Landstinget är väl huvudman för alla? En sjukkasseansluten läkare belastar sin budget med det dubbla om man inte efterfrågar kostnaderna, vilket man säl-lan gör. Vi pensionerade läkare, som sparkades ut ur försäkringskassan, måste stå för kostnaderna själva och därmed våra patienter. Jag har god lust att ringa runt i Stockholm och sedan publicera listan i Läkartidningen.

Dieter Lockner
docent, Trångsund

Atropindroppar i kaffet gjorde susen

Artikeln i Läkartidningen 50/99 om spikklubbeförgiftning väcker ett gammalt minne, som nu kan anses vara medicinhistoriskt.

En gång på 1940-talet var jag jour en julafton på Akademiska sjukhusets medicinklinik i Uppsala. Det var yngsta underläkarens lott, och på kvällen blev jag kallad till mottagningen av en skärard sjuksköterska, som berättade att mottagningen invaderats av ett säreget sällskap. Det visade sig vara tre äldre damer, systrar som det begav sig, ivrigt sysselsatta med att klippa och sy i luften. Det påminde mest av allt om de bedrägliga skraddarna i HC Andersens saga om kejsarens nya kläder.

Det gick efter åtskilligt besvär att lugna ner de idoga sömmerskorna, som uppenbarligen råkat in i ett sysselsättningsdelir, som ingen medföljande kunde förklara. Efter någon sedering och vätsketillförsel gick det slutligen att få fram en anamnes.

Det visade sig då att de tre systrarna var hemsömmerskor som bodde tillsammans med sin mor, som led av Parkinsons sjukdom och för detta fått atropindroppar 3 ggr dagligen med

ganska god effekt. Det märktes tydligt att hon mådde bra av dropparna och blev lugnare och gladare.

När det nu var jul, och veckornas slit var till ända, tyckte systrarna, att de också skulle kunna unna sig lite extra glädje och blandade till sig var sin kaffetår med en rejäl slurk ur moderns nervstärkande droppar. Effekten blev dramatisk och alla de invanda handgreppen ur sömmerskeyrket blommade ut för fullt.

Jag tror det var den skrämde gamla modern som larmade grannarna, och så hamnade man på akuten, den enda instans som alltid var öppen och tillgänglig.

Till bilden hör att Parkinsonspatienter blir resistent mot antikolinergika och kräver 10-dubbla atropindoser mot vad som normalt används i krämplösande syfte. Den dos, som modern mådde bra av, var klart toxisk för döttrarna.

Det hela avklingade slutligen och en tillfällig julefrid sänkte sig över jourmottagningen.

Nils Brage Nordlander
pensionerad överläkare i invärtes medicin, Uppsala.

Platsannons à la Grönköping

»Programchefen» – docent och överläkare – för Nordens största och modernaste barnröntgenavdelning vid ett av landets största universitetssjukhus skall snart gå i pension. Han har för länge sedan sänt ett förslag till text för att utannonsera tjänsten. Textförslaget har förkastats och i tf divisionschefens nya annonstext kan bland annat utläsas:

»Har Du ...

– en bakgrund inom hälso- och sjukvården – gärna barnsjukvård ...

Är Du ...

– akademiker eller har motsvarande kompetens ...

Fackliga kontaktpersoner är:

Läkarföreningen ... Vårdförbundet ... Kommunal ... SKAF.»

På internet kan man läsa: »Klicka här för att ansöka direkt». Om man gör det har man möjlighet att fylla i fem fält

– namn, adress, telefon, e-post och fem rader för erfarenheter. Ansökan skall vara inne senast den 3 januari 2000.

Jag undrar om tf divisionschefen, som även är barnkardiolog, skulle vilja att chefsskapet för barnkardiologin utannonserades på samma sätt?

»Akademiker eller motsvarande kompetens, gärna med bakgrund inom barnsjukvård!» Herr f förråddaren Peter-zohn kunde inte ha uttryckt det bättre!

Hans Ringerz

överläkare, centrala röntgen,
Karolinska sjukhuset, Stockholm

När stod det nu igen?

I vintras? Förra vintern? På höstkanten? Och vem skrev egentligen? Långt till bibblan är det också ...

Sök enkelt direkt i Läkartidningens register 1990–1999.

www.lakartidningen.se